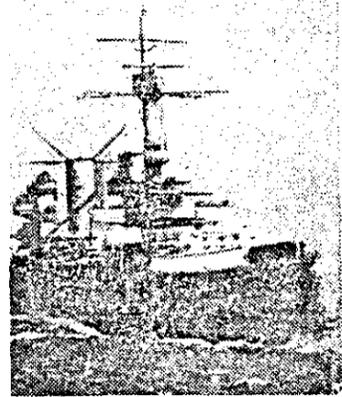

Народен флот

Чрез мощен народен флот — за свободна и благоденстваща България

ВЕСТНИК НА МОРСКИТЕ НАРОДНИ ВОЙСКИ.

РЕДАКТИРА КОМИТЕТ.

НОВАТА ГОДИНА

Редно е всякога, при посрещане на новата година, да се прави преглед на изминатия път за една година, да се прецени и отново, да се набележи по-нататъшния път на следване.

Изпращаме една година наситена с събития от огромно историческо значение за народите от цял свят. Първото и най-важно — това е края на развихрилата се кървава петгодишна борба между озверения див фашизъм и демокрациите на обединените народи начело с Съветския съюз. Отива си една година изпълнена с редица победи и завоювания на отруденото човечество. Народите си отдъхнаха. Започна се ново устройство, нов живот, нови отношения и порядки в международния и вътрешен живот на народите.

Нашият народ, начело с своето О. Ф. правителство, през изтеклата година, успешно се справи и разреши най-животрептящите и належащи въпроси: продължи активното участие в победоносното завършване на великата Отечествена война; заздравя възстановените братски сърдечни връзки и отношения с великия Съветски съюз, Титова

Югославия и другите славянски народи; и съседни, чрез Народния съд осъди, виновниците за националната ни катастрофа и вътрешните безчинства; проведе успешно Заема на свободата; изпрати най-достоините свои представители в първия Отечествено-фронтовски парламент; проведе ред мероприятия от политико-обществен и стоп. характер.

Нашата обновена демократична армия изпълни през изтеклата година достойно своя дълг! Изтри черното петно лепнато ни от продажниците на българския народ — възстанови честта на българския воин и записа най-светлите страници в нашата военна история. Отпочна се в казармата действително градивна политико-просветна и културна дейност. И като резултат на тоя културен подем, сред войската се яви и нашия „Народен флот“. Поставил си скромните задачи; да обхване и изрази целостния живот, достиженията, културните прояви на всички наши отделни части; да помага за морското, културно-политическо възпитание на своите четци; да поощрява и вдъхновява моряците за повече дисциплина и съзнателност

за правилни и истински отношения между командири и подчинени; да запознава, разпространява и разширява морската идея и просвета у своите читатели из вътрешността — можем да кажем, че до известна степен той изпълни тия свои задачи.

Цяла година той редовно излазаше и живееше с това, което малкото сътрудници ни даваха. И тук е нашия недостатък! С желязна необходимост се налага участието на всички ни в списването на нашия единствен печатан вестник — от последния моряк-граничар, там, някъде към Резово, до командиря на нашите Морски войски. Само тогава той ще стане истински изразител на целостния ни живот — на нашата действителност такава, каквато е; само тогава ще стане любим и търсен вестник от всички ни!

Честитявайки новата 1946 година на всички морски труженици, пожелаваме на всички здраве, бодрост и непоколебима вяра в спасителното дело на Отечествен фронт. С всички сили да се втурнем през настъпващата 1946 година за изграждане на мощна морска България!

ЧЕСТИТА НОВА ГОДИНА!

ЧЕСТИТА НОВАТА 1946 ГОДИНА

Историята никога не ще забрави отиващата си 1945 година — година на най-великата победа на човека!

Поражението на фашизма и капитулацията на Германия и Япония са само още началото на голямата борба на хората за мир на едно начало, което обещава много.

За нас, за нашия народ и Родина, 1945 година беше година на славни победи и тежки изпитания и ние с радост отбелязваме, че жилавия наш народ, излиза с чест и с нарастнала сила, увереност, единство и вяра в себе си и в своето бъдеще от тия изпитания.

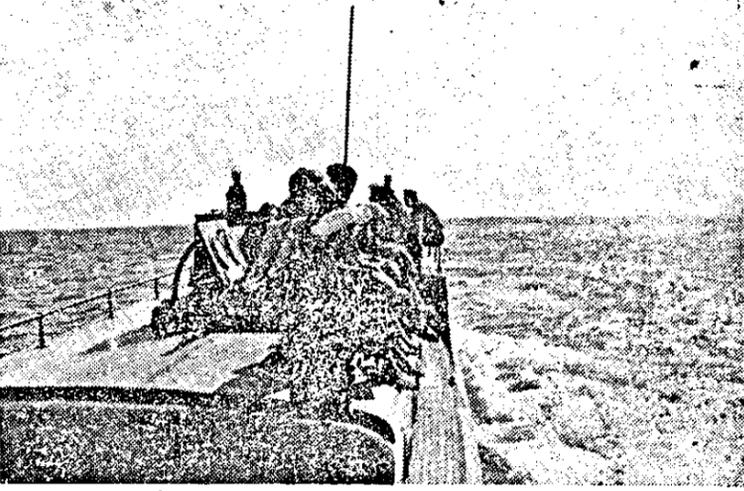
Ние всички, които живяхме и се борихме за своето Отечество в тая година, сме щастливи и уверени, че бъдещите поколения ще ни завидват за тази „тежка“ година.

Изправени пред прага на новата 1946 година, моряците от Отечественофронтовска България, горди с изминатия път, честитят на своя народ, на капитана на славния български кораб — Отечествен фронт, неговия създател другаря Георги Димитров, първия Отечественофронтовски парламент, своя уважаван военен Министър — Народния генерал господин генерал-полковник Дамян Велчев и любимия си командир, господин капитан I ранг Цанев — новата 1946 година.

Те са уверени, че 1946 година ще донесе на целия български народ и тем нови победи, затвърдявайки и задълбочавайки старите такива.

Моряците от българския Военно-морски флот отправят горещи новогодишни привети на своите братя от съветския червенознамен Черноморски флот, сигурни, че общата работа и борба с бурите в любимото наше общо Черно море, ще допринесът за още по здравото укрепване на братството и дружбата, тъй щастливо проведени през изтеклата година.

През 1946 година ние ще държим още по-сигурно веслата на нашия кораб, ще летим напред, с твърдия курс на беззаветна служба на Родината, под гордото знаме на трите надежди — Единство, Труд и Мир!

След миночистене, на път за тихото пристанище

ЙОСИФ ВИССЕРИОНОВИЧ СТАЛИН

(кратки биографични бележки по случай 66-годишнината му).

На 21 декември братските народи на Съветския съюз, заедно с всички свободолюбив демократични народи в света, отпразднуваха шестдесет и шест годишнината на гениалния продължител на Ленинското дело — Йосиф В. Сталин. Неоченими са заслугите на Сталин за великите социалистически държави и останалото човечество, за освобождаването им от хитлерофашизма. Най-великият човек днес на света — това е гениалния Сталин!

Генералисимус Сталин е роден на 21.XII.1879 год. в гр. Гори, Тифлиската област, в Грузиния. Баща му бил обушар, а майка му произхождала от селско крепостническо семейство.

През есента на 1888 година той постъпва в духовното училище на родния си град. След 6 години той завършва училището и постъпва в Тифлиската духовна семинария. Като ученик в семинарията, той

се запознава с руските марксиста, участва в техните кръжоци и едва 15 годишен, той активно е влязал в работническото движение. Заподозрян в нелегална дейност, той

бива изключен от семинарията и от 1901 година става вече професионален революционер. Заради революционната му дейност, царското пра-

вителство го праща в затвора, а след това, на 3-годишно заточение в Сибир. От там Сталин за пръв път се запознава с Ленинова, чрез писма — в края на 1903 год. и от тогава, до последния ден на Ленинова, те са били в неразривна дружба.

Революционния дух на Сталина — той избягва още в началото на 1904 г. и отново се заема в изграждането на партията в Кавказ. Тук той разгъва всеотстранна революционна дейност — организира нелегална печатница, ръководи вестници, пише статии, позииви, брошури. Към края на 1905 г. той е делегат на задкавказките болшевики в първата общо руска болшевишка конференция в Тамерфорд — Финландия. Там лично се среща с Ленинова. От тук почва и неговата съвместна работа с Ленинова, по изграждането на болшевишката партия. За 11 години — от 1902 г. до

1913 г. той е бил 8 пъти арестуван, 7 пъти е бил пращан на заточение и 6 пъти е успял да избяга. Последния път — на 22 февруари 1913 г. бива арестуван в Петроград и изпратен на заточение до самия полярен кръг, където прекарва до февруарската революция — цели три години.

След февруарската революция — 1917 год. Сталин е отново в Петроград. Отново той активно, с цялата си душа се хвърля в огъня на разгорялата следвоенна борба. През май месец бива избран за член на политбюро на Ц. К. Настъпват дните на Великата Октомврийска революция. Той е в центъра на цялата практическа работа на партията — участва в всички нейни подразделения. Под негово ръководство се провежда целия революционен план на възстанието. Той е най-активен непосредствен участник в Октомврийската революция. Там, където е застрашен успеха на революцията — Сталин е изпращан да се справя с положението. Сталин успешно се справи

с надигналите се царски генерали. — Решаващ дял в създаването и укрепването на националните Съветски републики има Сталин. Той формулира програмните положения по националния въпрос на болшевишката партия. Изграждането на социалистическото стопанство, на новата конституция, създаването на мощната и непобедима Червена армия, победата в Отечествената война и освобождаването на човечеството от дивия германски фашизъм и всички други постижения на съветските народи, са неразривно свързани с името на Сталина.

На многобройните езици народите на Съветския съюз създават легендарни песни за Сталина. В тия песни е отразена великата любов и безгранична преданост на народите на Съветския съюз към своя велик вожд, учител и приятел. Името на Сталин е символ на моралното и политическото единство на съв. общество.

Да живее и да е здрав много години близкия на всички Сталин!

ИЗ ЖИВОТА НА ЧАСТИТЕ

МОРЯЦИТЕ И ПРОСВЕТАТА

От 9 септември 1944 год. нашият народ заживя нов свободен и творчески живот. На свободата, извоювана с цената на толкова много жертви особено много се радва българската младеж, която преди 9 септември 1944 год. беше подхвърлена на физическо и духовно унищожение. Фашистките бандити, вместо училища строяха затвори, в които гние хиляди младежи, обвинени, че обичаха честно българския народ и му служиха тъй, както някога му служиха възрожденците, Ботев, Левски и др.

В тази героична борба, българската младеж се показва с здраво патриотично съзнание и зряла политически, тя беше в първите редици на славното партизанско движение. Гигантския двубой, между старото и новото; светлината и фашизма, покоси живота на много млади синове и дъщери на нашия героичен народ. И ние младите, винаги ще живеем със спомена за героите: Лиляна Димитрова, Малчица, Жечка Карамфилова, Петлешев и още много знайни и незнайни

млади рицари в борбата против фашизма.

Ние, българските моряци, които сме част от българската младеж, трябва добре да разберем свободата и да я оползотворим, за да изпълним завета на падналите герои; ние трябва да работим за своето културно издигане и да станем полезни на своя народ.

Нека да използваме студентите зимни дни в четене на хубави, полезни книги, от които ще се научим, как най-достойно да изпълняваме своя патриотичен дълг. Да се има предвид, че невежите са винаги в тежест на Родината. И аз мисля, че никой български моряк не би пожелал да бъде непросветен. В неговото гордо съзнание на младеж и моряк, трябва да кипи желанието, да се учи и то само на най-хубавото и най-достойното. Народната казарма, второто училище, трябва да приютава в своите пазви само просветени и достойни войни, които умело да пазят народните свободи. Впрочем, на работа за повече знание.

КАЛЧЕВ

ЗА СТЕНВЕСТНИКА

Стенвестника е ново явление в нашата страна и особено в нашата казарма. Той даде възможност на всички моряци да участват в него: едни като го пишат; други като го подреждат; трети, които с своята примерна служба, са станали причина да се напише за тях статия; четвърти, като го четат. Той ще ни научи да участваме, макар в началото от време на време, активно, както в живота на постовия колектив, така и в по-съзнателното носене на службата.

Граничарю, помни, че стенвестника ще бъде за тебе едно училище и, че в това училище и ти можеш да бъдеш учител!

Граничарю, помни, че ти си най-щастливият моряк от всички набори минали преди тебе през казармата и всички онези, които ще минават през нея, защото ти си първия жив свидетел и активен участник в новото, което се въвежда в казармата, с което сега ти живееш и с което, за напред, ще живеят и твоите другари!

Граничарю, помни, че ти си пионер в културно-просветната роля на стенвестника! Помни, че от твоя пръв опит ще се учат всички останали твои другари!

Граничарю, не забравяй твоя свещен дълг към народа си и казармата, че всичко, на което ти сега се радваш е плод на усилията на всички твои съотечественици и съотечественички, ръководени от любимия учител и вожд Георги Димитров! Помни и не забравяй, че борбата на народа е и твоя борба и, че ти не трябва да чакаш на готово. Помни, че твоя другар, като преодолява трудностите, с това той не те освобождава от задължения, а напротив, зове те на още по-крепка борба с трудностите, зове те на благородно съревнование!

Помни и никога не забравяй, ти, граничарю, че за всичко това ти трябва да пишеш в твоя постови стенвестник-твоя учител!

Тютюнджиев

ИЗ ЖИВОТА В БРЕГОВИЯ АРТИЛЕРИЙСКИ ПОЛК — ВАРНА

На 23.XII м. г., по инициатива на някои уредници от полка, се състоя подофицерско събрание, при дневен ред:

1. Размяне мисли, приемане, одобрение и изменение проекто-правилника за подофицерското събрание и учредяване на такова в Бреговия артилерийски полк.

2. Избор на управително тяло и

3. Разни.

Събранието мина при голяма другарска задушевност, разкритикува и прие представения проекто-правилник с съответни изменения, след което се избра управителен съвет в следния състав: председател — поручик Стефов, подпредседател — уредник Христов, касиер — домкин — уредник Петров, секретар — Радомириев, библиотекар — Цонков, запасен член — уредник Мухтаров. За контролна комисия: уредниците Желев, Кубадинов и Илиев.

След избора на управителния и контролен съвет се взе единодушно решение за посрещане Новата година при другарска, семейна подофицерска вечер.

Така организирани и сплотени, подофицерите от полка с още по-голяма енергия и ентузиазъм ще продължат да

работят за преуспяването на Великото деветосептемврийско дело и с готовност за себежертва ще стоят твърдо зад О. Ф. власт и няма да допуснат никакви външни и вътрешни тъмни реакционни елементи да рушат народното единство.

Те са гранитната опора на Черноморския бряг.

уред. Рафайлов

НА ОБЩЕСТВЕНА РАБОТА

Моряците — свързочници от I-ви Морски граничен участък, през свободното си време, по предложение на помощник-командира на участъка и под умелото ръководство на кондуктора Борис Хр. Тарев, направиха нова електрическа инсталация на театралния салон в гр. Созопол.

С тази своя работа, моряците-свързочници обогатиха познанията си по електротехника, спестиха много материални средства на читалището и още веднъж потвърдиха неразривната връзка между народа и народния ни флот.

При работата особено се отличиха: ръководителят, кондуктор Тарев, кан. подоф. Стоян Николов Киров, отборника Георги Благоев Найденов и отб. Димитър Георгиев Дойчев. Хвала на достойните български моряци!

Краев

РЕЗОЛЮЦИЯ

Работниците и служителите от Ремонтната корабостроителница при Черноморския флот — Варна, въодушевени от радостното събитие — откриването на истински народният О. Ф. Парламент, се събрахме на общо събрание, днес, на 15 декември 1945 г. и гласувахме следната резолюция:

Каго пожелаваме на Отечествоно фронтовското народно събрание творческа и градивна работа в създаването на закони и мероприятия за възстановяване и разцътяване на нашата Родина, искаме от народните избраници да коват закони и наредби за всеобщото подобрене живота на народните маси и преди всичко на работническата класа, която даде най-много жертви за извоюваната свобода: искаме провеждане до край програмата на Отечествония фронт и премахване на монархията, която е била винаги враг на народните интереси.

Уверени, че отечествено-фронтовските народни избраници ще изпълнят нещите поръчения, ние им обещаваме нашата безрезервна подкрепа.

Да живее Отечествоно-фронтовско Народно събрание! Да живее основателя на О. Ф. — другаря Георги Димитров!

За събранието: Ив. Иванов

СОФИЯ

Председателя на 26-то обикновено Народно събрание

Чиновете на Минна флотилия при Морската база с особена радост и задоволство Ви поднасят нашите крайбрежни води почистени от мините, готови да приемат отново всички кораби, които ще допринесат за стопанския възход на нашата Родина.

Ние сме твърде убедени, че тия, за които дадохме нашия глас, достойно ще защитят нашите народни интереси и ще създадат мощен народен флот.

Пожелаваме Ви от сърце успехи във Вашата законодателна дейност за всеобщното въздигане на О. Ф. България и благодарствието на нашия народ.

Уверени сме, че Вие ще отделите от Вашето време и ще си спомните за българските синове, отдали своите сили в служба на морска О. Ф. България.

Да живее О. Ф. България! Да пребъде българското Народно събрание!

ОТ КМЕТА НА С. БЯЛА СЕ ПОЛУЧИ СЛЕДНОТО БЛАГОДАРСТВЕНО ПИСМО:

До командира и пом командира на база — Варна

Господа,

От мое име и от жителите на с. Бяла, изказваме благодарност на чиновете от 1/2 морски граничен подучастък за проявената им дейност, както в предизборната борба, така и в културно-просветния живот на селото, за изнесените от тях вечеринки и утра, в които особено се отличиха: моряка Христо Русев Христов и моряка Благой Амдянов.

Що така се отличи със своята способност — художество и морякът Димитър Василев Попов, който декорира читалищния салон в селото ни.

Маджаров

Морската вода съдържа 0.004 милиграма злато в един кубически метър вода.

Според руския учен Константин Израцов, които е изследвал група острови в Тихи океан, на островчето Нука Хива, принадлежащо на Франция, се намира най-високия водопад в света, чиято вода пада от височина 350 метра.

КАКВО НИ ДАВА ЧЕРНО МОРЕ

От тринадесет века насам Черно море е неразделен спътник на нашата Родина. От тринадесет века ние се ползуваме обилно от благодатта, която то тъй щедро ни предлага.

Какво, собствено ни предлага Черно море?

Най-скъпият му дар — това е ефтиният и удобен път. Аз не ще засягам въпроса за стопанското значение на Черно море, тъй като този въпрос стои твърде далеч и е от компетентност на други, в ще засягам по-скоро въпроса за продуктите, които Черно море ни предлага.

Черно море ни предлага риба и сол.

Годишно пред нашия бряг се ловят по 1—4 милиона кгр. средно 2 милиона кгр. риба, което прави повече от половината уловена риба в страната ни. По-голямата част от уловената риба се пада на тъй наречените пасажни или странствуващи риби — главно скумрия, после паламуд, и някои други. Тези риби извършват ежегодно странствания край нашия бряг — ту на север, ту на юг. Тогава те биват излавяни от нашите рибари. Водите край нашите брегове биват навестявани от тези странни-скитници пролет и есен; тогава те се появяват и на пазаря ни. Кой не знае, напр., че вкусните скумрии се намират само есен? Не всека есен, обаче, е еднакво щедрa към нас: през едни есенни сезони морето дава обилен лов, през други — много беден. Това колебание на улова зависи от редица причини — главно от състоянието на времето, от бурите, от температурата на водата и пр. При едно състоя-

ние на времето пасажите минават по-близо до брега, при друго състояние на времето те минават по-далеч от брега. И понеже нашият риболов е все още така организиран, че ние чакаме рибата сама да дойде край брега и да влезе в капаните ни (таляните), то заради това — не всека година можем да разчитаме на добър лов. И наистина, през тази есен, която беше изобщо неблагоприятна за риболова ни, известен успех имаха само тези риболовци (от Бургаския и Царевския райони), които гонеха рибата с своите моторни риболовни кораби по-навътре в морето, докато онези риболовци, които по обичайно му чакаха рибата сама да дойде и влезе в таляните, останаха измамани от нея. При сегашната организация на нашия риболов в морето, успехът е до голяма степен въпрос на вероятна сполука.

Черно море ни дава сол. Такава се добива в солниците на Поморийското и Атанаскьоското езера. По-рано се е добивала сол, но в много малко количество, от малките езера при Созопол, Балчик и Шабла; днес тези солници са изоставени напълно. Годишният добив на сол зависи напълно от сушавостта на лятото и възлиза средно на 35,000,000 кгр. годишно, като се движи в границите между 9 и 60,000,000 кгр. годишно. От морските ни солници се добива следователно, около половината от консумираната в страната ни сол. Държавата полага много голяма грижи за подобрене и на този дял от народното ни стопанство.

ВЪЛКАНОВ

ЗА ДЕТСКИТЕ МОРСКИ ЛЕТОВИЩА

Преценявайки необходимостта от създаване условия за физическото закрепване на младежите, пратениците на конференцията на Народния морски съюз, състояла се в София, единодушно са взели решение и са отправили следното писмо:

До Министерството на просветата, Министерството на народното здраве, Министерството на социалната политика, Общия работнически професионален съюз, Дирекция на физкултурата.

Една от целите на Народния морски съюз е устрояването на детски морски здравни колонии. Поради войните, в здравно отношение, се създадоха лоши условия за прехраната и облеклото на децата вследствие на което голяма част от тях заболяват.

Ние сме длъжни да спасим нашите деца, да създадем здрави поколения, които ще бъдат гордостта, гранитната скала на нашата държава.

Един от факторите за закрепване здравето на децата са морските летовища.

Каго се има предвид, че в летовищата слаботелесните и преразположени към заболявания деца закрепват и закаляват своето здраве, че там се научават на ред и дисциплина и се придобиват здравно-хигиенични навици, че децата прекарвали 2—3 лета на морето се снабдяват с защитителни средства за да устояват на за-

болявания и че животът в летовищата — еднаква храна, еднакви легла, еднакво гледане на всички деца създават социални и обществени добродетели. Народния морски съюз намира, че тъкмо сега е време да създадем и покрийм Черноморския бряг с здравни детски станции, затова конференцията от представителите на всички клонове в България Ви моли да подкрепите материално тази инициатива на съюза, за да можем да поставим тия летовища на подобающа висота.

Конференцията моли да се отпуснат необходимите средства за довършване на започнатите вече строежи на детски морски летовища във Варна, довършването на които не е по силите на Народния морски съюз, поне в настоящия момент.

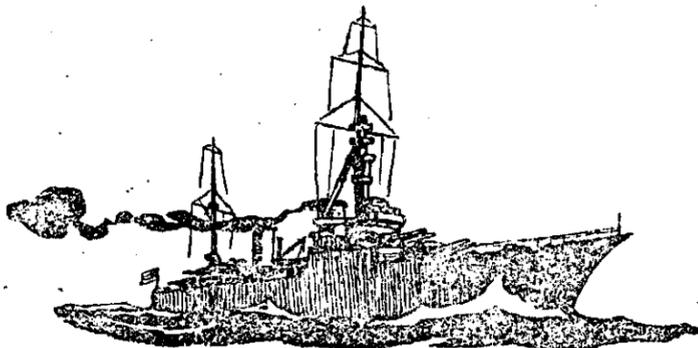
Конференцията настоява да се вземат под наем или изземат по някакъв начин свободните приморски вили в Каварна и Балчик, останали от ромънците, които могат и трябва да се обзавеждат и подготвят за детски морски летовища поне за 3,000 деца.

Трябва да се знае, че неизползвани, вилите се рушат и скоро ще бъдат загубени.

Парите похарчени за това ще се прелеят в здраве, сила и радост в хиляди български деца.

Бояджиев

Председател на конференцията

КОНВОЙНИЯТ САМОЛЕТОНОСАЧ

Един от новите видове кораби, които се появиха в течението на тази война, е конвойният самолетноносач. Когато успешните атаки на излитачите от брегови бази, самолетите нанесоха големи загуби на германските подводници, последните се принудиха да се отдръпнат навътре в океана — в ивицата широка около 500 мили, извън обсега на самолетите от двата бряга на Атлантика. Там те, необезпокоявани от главния си противник, извършваха нападенията си върху търговското корабоплаване на Англия, която по-късно на цифрата на потопения тонаж я изправи отново пред мрачни перспективи. Тогава се роди идеята за конвойния самолетноносач — само за опитни цели в началото — чийто самолети да покриват това пространство. Първите конвойни самолетноносачи имаха 16 до 17 мили на час — скорост, която им позволяваше да се поддържа с един средно движащ се конвой, но за бързи конвои, те трябваше да се изпращат на границата на обсега на земната авиация, от където да поемат охраната на конвоя. При появата си те по-късно неочакван успех. Изненадата за подводниците бе пълна, защото те се чувстваха осигурени в тази част на океана, който обслузите употребяваха като свой частен плаж за къпане и слънчеви бани. Конвойния самолетноносач е обикновено приспособен търговски кораб, главно петролоносач или кораб за зърнени храни. Главната му част е една платформа, направена от дървени греди, напречно поставени върху корпуса на кораба. Задния и

край е закръглен, за да се избегне закачането на колелата на самолетите в остър край при кацане. Дължината ѝ е, у английския вид „Тракър“ 475 фута (146 метра), а в американския „Лонг Айленд“ 500 фута (152.5 метра), на половина дължината на един ескадрен самолетноносач. От страни на палубата, покрай двата борта, водят две тесни пътеки. Тука са станциите на спасителната и противопожарни команди. Тука се помещават и противовъздушните батареи, състоящи се от 40 мм. Бофорс и 20 мм. Оерликон оръдия, както и антените на радиоапаратите, които не се издигат по-високо от платформата, за да не пречат на летенето. Спасителните лодки и плаващи платформи също имат своите места в тези коридори, от където те могат да се спускат веднага на вода.

В предната и задната част на полетната палуба са двата асансьора за спущане и издигане на самолетите, които в най-горно положение са изравнени с платформата и мяно могат да се забележат.

Самолетоносача няма димни тръби и пушека излиза през ветролези, разположени на двата борта под платформата. Единствената надстройка е „острова“ на десния борт, състоящ се от кърмийската кула, навигационната, сигналната платформа и мостика с издигнатия над него телеметър, радар огледалата и „коша“ за наблюдателя. Тук команданта на кораба прекарва почти цялото си време, като се отделя рядко за малко.

Когато човек слезе долу в хангара, ще усети, може би, миризмата на боя или масло

изтичащо от някой самолет в съда, но един специфичен за хангарите мирис не ще усети — този на бензина. Бензиновите пари са по-опасни за кораба, отколкото някой Хейнкел или дебнеш подводник. Те са като газът „гризу“ за каменовъглените мини. Затова, на много места на кораба ще се забележат надписи с червено: „Опасна зона“. Работата с шмиргела, ковачество и всичко, което произвежда топлина се забранява, като тук се работи с бронзови инструменти и газонепроницаеми фенери. Самолетите се пълнят с гориво на палубата и всяко пушане на кораба престава. Самолетите, на брой до 20, са стария вид „Соарфиш“ (риба меч) и „Сифайер“. Когато те са в хангара, почти няма място за минаване и мъчно може да се помисли, че те могат да бъдат изведени по тревога. Но опитния корабник спокойно командва хората си, които с една изумителна сръчност и бързина извършват тази работа. На конвойния самолетноносач, най-трудната задача е, пестенето на място за сместване всичко необходимо за осигуряване изпълнението на трудната и отговорна задача. И всеки съинтиметър почти е използван. Това са тези странни кораби, които имаха такъв голям дял в спечелване битката за Атлантика. По-нови сведения за тях гласят, че този вид кораби са били употребени масово при действията в Пасифика, в състава на бойните ескадри. Този факт показва, че тяхните качества са значително подобрени, но подробности не са известни за сега.

От английски: РАНЧЕВ

РЕЗОЛЮЦИЯ

Първата свободна, национална конференция на Народния морски съюз, състояла се в София на 18 и 19 декември м. г., разгледа, между другото и въпроси от чисто просветно естество — именно въпроса за общата просвета върху Черно море, която се дава на обществото и въпроса за нашите научни изследователни Черноморски институти и реши:

1. За създаване на един пълноценен Черноморски музей.

Като разгледа обстойно въпроса за просветата, която се дава на нашето общество по отношение на Черно море, конференцията реши единодушно, че трябва да се създаде един Черноморски музей във Варна. Ето защо, тя моли да се постави час по-скоро началото на такъв музей, като се предвидят в бюджета на министерството на просвещението за идната 1946 година две щатни длъжности — една за уредник на музея и една за негов помощник. Средствата за обзавеждане на музея не е наложително да се предвиждат за 1946 година, тъй като такива са осигурени за през нея година.

2. За обединение на научно изследователските Черноморски институти. За сега съществуват у нас няколко института и служби, които се занимават с изследването на Черно море в едно или друго отношение, а именно:

а) Морска биологическа станция с Аквариум.

б) Хидрографно отделение при военния географски институт.

в) Черноморски научен институт при Морския съюз.

г) Хидрографна служба при Дирекцията на водните съобщ.

д) Ихтиологическа (рибарска) станция.

е) Проектира се създаването на един голям хидрометеорологически институт при служба „Време“ на въздуш. войски.

ПРИВЕТСТВЕНИ ТЕЛЕГРАМИ

Конференцията на представителите на Народния морски съюз, състояла се в София, е изпратила следните приветствени телеграми:

Тук, Георги Димитров,

Другарю Димитров

Първата национална свободна конференция на Народния морски съюз Ви приветствува най-сърдечно и Ви обещава, че ще работи със всички сили при Вашите мъдри съвети за създаване на собствен народен морски и речен флот, гаранция за благополучието на нашата Родина.

Конференцията Ви моли, да приемете единодушния ѝ избор, да бъдете наш първи почетен председател.

Тук, Добри Терпешев

Другарю Терпешев,

Първата свободна национална конференция на Народния морски съюз Ви приветствува най-сърдечно и Ви моли, да приемете единодушното ѝ решение за влизането в почетното председателство на съюза, за да може с Ваша подкрепа да създадем мощна морска Отечествонофронтиска България.

За конференцията: БОЯДЖИЕВ

Известни наблюдения върху Черно море, които имат както практически, тъй и чисто научно значение, правят още следните служби:

а) Метеорологическите станции на служба „Време“ при въздушните войски.

б) Метеорологически станции на Централния метеорологически институт.

в) Крайбрежните постове и пр. на военния флот.

г) Органи на дирекцията на водите при М. З. Д. И.

Между дейността на тези тъй много и разнообразни институти и служби, не съществува никаква или почти никаква кординация и съгласуваност.

Конференцията счита, че съществуването на тъй много отделни институти и служби, някои от които, въпреки че костват много средства на държавата, се отличават с почти пълно бездействие, не е оправдано и обръща внимание върху необходимостта да се обединят тези институти и служби в един централен Черноморски научно-изследователски институт с централно, общо ръководство, който ще може да дава правилно направление на разностранната научно-изследователска дейност над Черно море, като я съгласува с дейността на научно-изследователските институти на другите черноморски държави. Така биха се постигнали не само добри резултати, но биха се направили и съществени економии в нашия бюджет.

Конференцията препоръчва на министерството на Народното просвещение, да вземе почин за обединението на тези институти и служби, които се числят към различни ведомства.

За конференцията: БОЯДЖИЕВ

ТАЙПАТА НА НАЦИСКИТЕ ТОРПЕДА Е ОТКРИТА

Според изнесеното в английския вестник „Дейли телеграф“ се установява, че в германската опитна станция Екенфиорд в Шлезвиг Холщайн, британските морски власти са открили два вида нови германски торпеда, намиращи се в стадий на производство и почти готови за действие при свършването на войната.

Морската опитна станция в Екенфиорд притежава покрив и стени от железобетон с дебелина над 6 метра, като вътре подстъпи към нея са дробно охранявани от брегови самолетни батареи. Повече от 6,000 броя нови торпеда са били открити на склад в базата. Според начина на насочване към целта, новите торпеда са два вида: с безжично управление (радиоуправление) и акустически.

Безжично-управляваните торпеда, изстреляни от подводници или брегови станции, се насочват чрез тънка мрежа от изолирани проводници, излизащи от кърмата на торпедото. Електрическите импулси излъчвани от предавателя се предават чрез проводниците на един електроничен апарат, който действа на кърмилна-машина докато торпедото попадне в целта. Един морски офицер, който е наблюдавал изпитанията с това торпедо каза: „невероятно изглежда да го видиш, как се движи по следите на кораба“.

Акустичното торпедо се привлича от звуковата вълна излъчвана от кораба цел. То е около 5 метра дълго и бойната му глава съдържа над 300 кгр. експлозив. Торпедото не остава следа, която да издава курса му. Понеже направлението е изключително акустично, то всеки кораб, чийто двигатели работят, го привлича,

ПОДПОМАГАНЕ НА ОБСАДЕНИТЕ В СЕВАСТОПОЛ ВОЙСКИ

За отбраната на Крим и блокирането на обсадения Севастопол, немците разполагаха с значителни въздушни сили, множество торпедни лодки и подводници, които изхождаха за действие от своите опорни средища на Феодосия, Ялта и Балаклава.

Въпреки това обаче, вечерта на 28 декември 1941 год., линейният кораб „Севастопол“ успя да премине блокадата и се притече на помощ на обградените от немските войски град Севастопол.

Заранта на 29 декември, артилерията на линейния кораб „Севастопол“, направлявана от самолети, откри точна стрелба по неприятелските танкове и войски, на които нанесе твърде тежки поражения. С тая си дейност „Севастопол“ оказа ценно съдействие на защитниците.

Така също и другите кораби от Черноморския флот, в течение на 250 дни от героичната отбрана на обсадения град, извършваха дълги преходи от пристанищата на Кавказ до Севастопол, снабдявайки храбрите защитници с хранителни и бойни припаси. Много от тия кораби, като например кръстосвачите „Красний Крим“ и „Красний Кавказ“, флотиловодача „Ташкент“ изстребителите „Съобразителний“ и „Бойкий“, през време на прехода, десетки пъти бяха изложени на съсредоточената атака от неприятелските въздушни сили, а при входа на Севастополския залив бяха обстрелвани от вражеските батареи. Въпреки това обаче, и въпреки действията на неприятелските подводници и торпедни лодки, тия бойни кораби успешно изпълняваха възложената им задача, подпомагайки с това храбрите защитници на Севастопол.

Борбата за Кавказ

През септември 1942 г. се развихриха ожесточени сражения за завладяването на Кавказ. Немското командване, без оглед на дадените жертви, хвърли значителни сили и средства, за да могат немците да се доберат до огромните нефтени богатства и, завладявайки Черноморското крайбрежие, да завземат съветските военноморски средища.

В боевете за Кавказ взеха живо участие и частите от съветския Черноморски флот. Въпреки загубата на Одеса и Севастопол, съветския военен флот запази своето господство в Черно море, като продължаваше да нанася съкрушителни удари на немското презморско снабдяване.

Освен това, кръстосвачите „Красний Крим“, „Красний Кавказ“ и други кораби, често обстрелваха със своята артилерия неприятелските пристанища, предните вражески линии и подпомагаха по тоя начин собствените сухопътни части, за осъществяване възложените им бойни задачи.

Много пъти германците предприемаха ожесточени опити за провеждане десантни операции по Кавказското крайбрежие, но всякога тия опити оставаха безуспешни и бяха задушавани още в самото им

начало от бързите съвместни действия и удари от корабите и въздушните сили на Съветския Черноморски флот, по съсредоточените неприятелски войски и плавателни средства в Мариупол, Керч, Феодосия, Ялта и Балаклава.

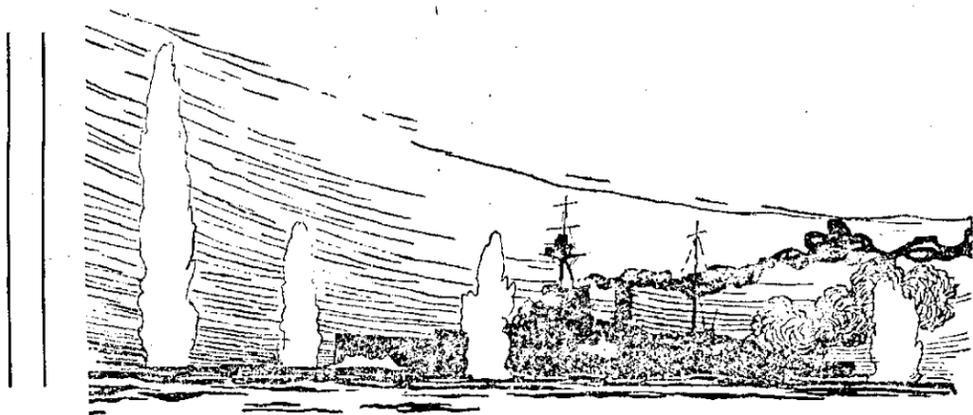
Разгромът на немските армии в Сталинград, имаше за последица започване действията за освобождаването на Кавказ. Чрез решителни удари бяха завзети обратно северната част на Кавказ и Кубан.

На 4 февруари 1943 г., корабите от съветския Черноморски флот стовариха десант западно от Новоросийск в района на Мисхако, гдето десанта успя да се задържи и образува укрепена зона за бъдещи действия.

В течение на 250 дена, корабите от Черноморския флот, под ожесточения огън на врага, ежедневно снабдяваха моряците от десанта с бойни и хранителни припаси. Десантната група в следствие бе използвана за освобождение на Новоросийск.

На 9 октомври 1943 год., с завладяването на Таманския полуостров, Кавказ бе напълно разчистен от немските оккупатори.

От руски: Кууджуклиев

Народен флот

СЪДБАТА НА ГЕРМАНСКИЯ ФЛОТ

От морския кореспондент на „Дейли Телеграф“, кап. II р. Кенет Едуардс.

Плановете за най-голямото групово потопяване на кораби, след самопотопяването на германския флот при Скапа-Флоу в 1918 г., са почти готови.

Тези планове, които ще бъдат изпълнени в разстояние на следващите две или три седмици, уреждат окончателно въпроса за съдбата на останалите от германския подводен флот.

Всички подводници, потопени в Фленсбург, Екен-Фюрде, Хил и другите германски военно-морски пристанища, са били разрушени чрез подривни заряди, поставени от водолази.

Остават още над 100 подводника, които са събрани в och Ruap на западния бряг на Шотландия и в Jissa hallу в северна Ирландия. Те ще бъдат отведени на влекало в Атлантика и потопени на 300 сажена от брега (300 сажена за линия).

Голямия брой на подводниците прави задачата много сложна, която не може да бъде извършена в един ден.

След като бъде извършено това потопяване, ще останат само 18 подводника от големия германски подводен флот, които Англия, Франция и Русия ще задържат за опитни цели. Всяка от тези страни ще задържи най-малко по два от 1,600 тонните подводници, вид „21“, които влязоха в употреба в края на войната.

С унищожаването на подводниците, от германския флот ще останат само надводните кораби, които са събрани в Вилхелмсхафен. Те ще бъдат разделени между Обединените народи.

Най-важната единица е тежкия кръстосвач „Принц Ойген“, номинално от 10,000 тона водоизмещение, но в действителност около 17,000 тона — в бойна готовност. Този кораб може да стане „ябълката на раздора“ и, не ще бъде чудно, ако бъде закаран в Съединените щати за опитите с атомни бомби, заедно с корабите от японския флот.

От другите германски надводни кораби — кръстосвача

„Нюрнберг“ с 152 м.м. оръдия, е единствената по-важна единица. Подобно на другите леки германски кръстосвачи, той е конструиран главно за действие в Балтика. Твърде вероятно е, той да бъде предаден на Русия, тъй като той не може да бъде употребен от английския флот.

От изстребителите и малките кораби — майки за подводници (U boat depot ships), които имат някои от характеристиките на малки леки кръстосвачи, възможно е Норвегия да получи един кораб — майка и най-малко два изстребителя. Холандия ще вземе няколко изстребителя и вероятно един кораб — майка, който може да бъде полезен в Холандска Източна Индия. Франция вероятно ще вземе изстребителите и миночистачи.

Частта, падаща се на английския флот ще бъде, вероятно, малка и сведена до и под категорията на изстребителите, защото германските кораби, изобщо, не ще бъдат в полза за Англия.

ЗНАЕТЕ ЛИ, ЧЕ...

Бисерите, които служат за украса на жените, се образуват във вътрешността на мантията на мидите. Причината за образуването на бисера е малко червейче, което пробираща черупката на мидата, прониква във вътрешността ѝ; като се обгръща от мекхурче, около което в последствие отделяните от мидата течности се втвърдяват и се образува бисера.

Ловидбата на бисерите е тежка и трудна работа, която се извършва предимно от индийци във водите на Индийски океан, около остров Цейлон, Персийския залив и Червеното море.

Индийците бисероловци се спускат на морското дъно, где-то престояват до минута и половина и излизат със събраните миди.

В настояще време обаче, този примитивен начин на бисероловство е заменен с по-съвършен, като се използват водолазите.

В Марианските острови, пръснати в западната част на Велики океан, на около 2,000 км. източно от Филипинските острови, се намират стотици квадратни каменни колони, високи от 1 до 5 метра. Върху тези колони са поставени кръгли камани с диаметър от 1.5 до 2 метра. Учените от музея в Хонолулу се мъчат да разрешат мистериата: кой, кога и защо е издигнал тия паметници.

Марианските острови са открити от Магелан през 1521 г.

Капитанът, който командвал историческия речен кораб „Радецки“, се именува Дагоберт Енгледндер, починал през август 1925 год. На този капитан; революционерът Христо Ботев е връчил историческото си писмо с дата 17 май 1876 год., написано на френски език.

Моруната, след като навърши две години, снася по 8 до 9 милиона яйца годишно.

Стомахът на медузата съдържа повече от 100,000 микроскопични морски водорасли, биатомии.

ПОДПИСКА ЗА ФОНДА В. „НАРОДЕН ФЛОТ“

До 15 декември 1945 год. в уредничеството на вестника са постъпили за подпомагане материално списването на вестника общо 51350 лв.

До 1 януарий 1946 год. са постъпили следните дарения от:

1. Кап. II р. Васил Попов 200 „
2. Пом. ком. Бунджолов 500 „
3. Чиновника Цачев. . . 50 „
4. Кап. II р. Цв. Попов . 100 „
5. Лейтен. Ив. Изворски 500 „
6. Мичман Ст. Германов 100 „
7. Лейтен. Ник. Тонев. . 100 „
8. Лейтен. Ник. Демирев 500 „

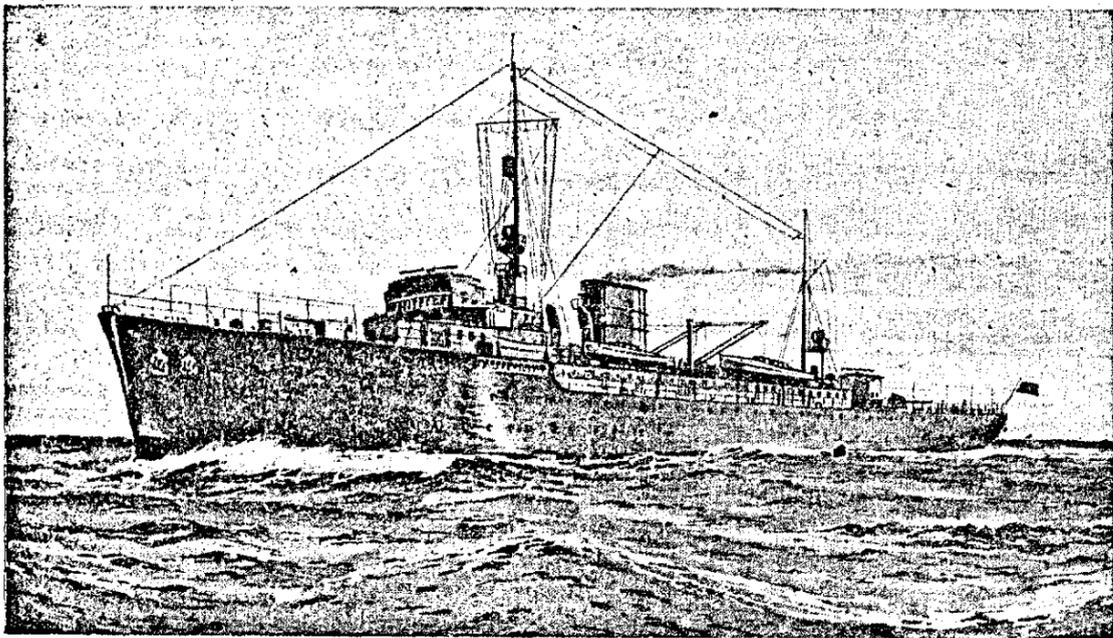
Всичко към 1. I. 46 г. 53400 лв.

Уредничеството се надява, че след нова година и други четци ще подпомогнат материално в. „Народен флот“ като изпратят своите волни дарения.

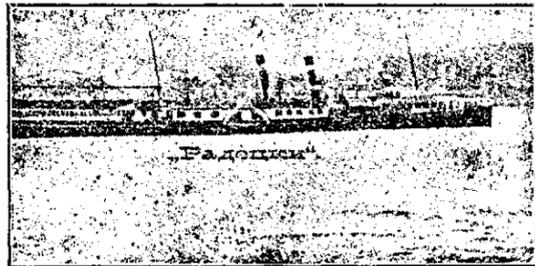
Уредничеството на вестника предупреждава всички, които изпращат статии за разни тържества и исторически дати, да ги изпращат своевременно, за момента за който се отнасят. В противен случай няма да бъдат поместени, тъй като изгубват своето значение.

Морската вода обикновено съдържа на литър около 26 грама готварска сол, 5 грама магнезиев сулфат (който дава горчивия вкус на водата), магнезиев хлорид, карбонат и сулфат и малко количество желязни, бромови и йодови съединения. Общото количество на соли е 35 грама на литър.

Предприето е на 20 септември 1919 год. от Фернандо де Магелан, околосветско пътуване продължило 1124 дена. Започнато с пет малки кораби с водоизместване от по 75 до 120 тона, това смело морско пътешествие било завършено от Себастиан дел Кано, който се завърнал обратно в Испания само с кораба „Виктория“, натоварен с различни подправки, особено ценни в средните векове, стойността на които покрила всички направени за експедицията разходи.

СЪВРЕМЕНЕН КОРАБ — МАЙКА ЗА ТОРПЕДНИ ЛОДКИ.

НАШЕТО РИБАРСТВО

На 19. декември бе Никулден — празника на моряците и рибарите.

Моряците и рибарите са привързани с най-силни чувства към този ден, защото той е синоним на страшно море, несподобна тежък и опасен труд. На Никулден е обичай да се яде риба! Обичая е хубав, но действителността е лоша!

Тази година, както всякога до сега, рибата бе лан недостатъчна и се употреби, само тутам, като деликатес, но не и като храна.

За да се обясни липсата на риба, необходимо е да се разгледа положението на рибарството.

Рибарите-професионалисти и любители до сега са били в един съюз, Българския рибарски съюз. Обикновено ръководството е било в ръцете на любители-рибари, които най-безотговорно са управлявали, насочвали и спъвали правилното развитие на рибарството. Това състояние не може повече да продължава. Рибарите-професионалисти трябва чрез своя съюз, или чрез професионалния съюз на моряците да членуват към ОРПС, а любители-рибари да се присъединят към организацията на ловците.

Главният наш риболов на

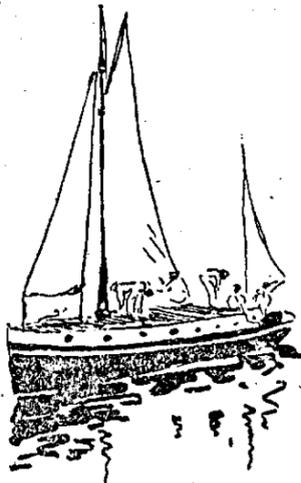
морето и Дунава е в ръцете на няколко души с едър инвентар, които се налагат над болшинството професионалисти-рибари и насочват риболова винаги според интересите си. Липсва разбирателство между отделните кооперации, които водят постоянна борба помежду си, най-вече за дадени крайбрежни риболовни обекти, без да се насочват към обектите на открития риболов.

Средният годишен улов на риба е: на Черно море годишно около 3 до 5 милиона килограма; на Дунава около 900,000 кгр. и по вътрешните реки около 500,000 кгр. или всичко 4.5—5 милиона кгр. Пресметнато на един жител от населението в страната не се пада дори по 1 кгр. риба годишно. Нуждата налага и се прави редовно внос от чужбина, най-вече от Турция, срещу което се изнася ценна валута.

Организацията на службите по риболова е следната:

Управлението по рибарството принадлежи на Министерството на земеделието, респективно отделението за рибарство. Надзорът върху изпълнението на Закона за рибарството се извършва освен от орга-

ните на упоменатото отделение и от горските, митнишките, аксизни, административни, полицейски и общински власти, както и от членовете на рибарските сдружения.

За модернизирание на рибарството, към Министерството на земеделието е открито Ихтиологическа станция в Созопол и риболовни станции в вътрешността.

С специални научни цели е

създаден към Министерството на просветата към държавния университет, Биологична станция — аквариум във Варна.

При Министерството на железниците, към Дирекцията на Водните съобщения се намира отделение за морски корабен риболов. Целта на това отделение е главно да овладее всички възможности, които съществуват на морето. Така например делфинолова, калканолова и улова на пасажни риби, главно скомбрията и паламуда, в открито море остават неизползвани обекти.

От изложеното се вижда, че службите по риболова са пръснати по няколко ведомства. Обективно погледнато, нито без една от изброените служби не може, но е необходимо, което се налага и от платформата на управлението, еднородните служби да се съберат на едно място. Отговорните фактори в най-скоро време трябва сериозно да обмислят, как да се изгради по-нататък нашето рибарство.

До 9.IX. а и от 9.IX. до сега, нищо не е сторено за правилното организиране и развиване на рибния отрасъл.

В това отношение може мно-

го да се научи от Съветския съюз, където паралелно с бързото развитие на стопанството и индустриализацията на страната, се поставиха нови насоки, главно в добива на риба.

Това у нас може да стане, като процесите на улова се изменят чрез механизацията, чрез прилагане на нови начини и уреди и паралелно с това обучаване на съответни кадри. Казаното е само в възможностите на държавата, която единствена може и трябва в най-скоро време да изгради риболовна флотилия, съответно механизирани и снабдени с необходимите мрежи и инвентар. Едва тогава ще се разреши и тежкото положение на отрудения рибар, който ще плащира труда си спокойно и ще престане експлоатирането му от нештите алчни частни стопани на едър риболовен инвентар.

Време е новата държава да освободи мокрият и окъсан рибар от клетвата на шарана, която гласи: „Който ме лови, да ходи с толкова кръпки, колкото люспи имам, а който ме продава, да получава съответно толкова жълтици“.

Риба от брега се не лови! Риба на пазара ще има, когато държавата построи риболовни флотилии. Т. Трифонов